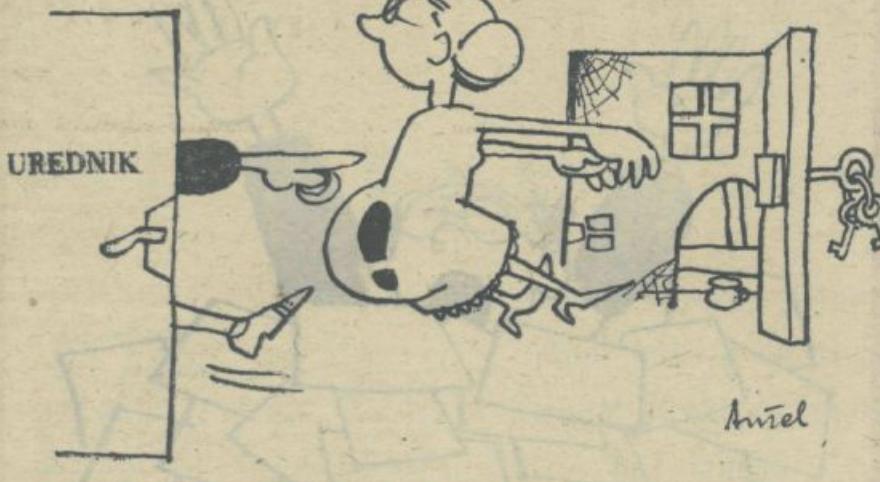

Satiri so pri nas vsa vrata odprta

KAKO SEM SKUŠAL KUPITI ZOBNO KRTAČKO, KI JI NE BI IZPADALE KOCINE

Bilo je tako: Kupil sem domačo krtačko rdeče barve. S trdimi kocinami. Najprej sem imel od tega ustn kot po bitki S Turki, potem sem jo pa kmalu vrgel proč (krtačko namreč).

Kupil sem češkoslovaško krtačko, zeleno barve, z zelenimi kocinami. Te ko-

cine so postajale na eni strani krajše, ko sem potem ob umivanju zob držak krtačko narobe, so začele rasti navzdol tudi na drugi strani. In potem sem jo bil prisiljen vreči proč (spet krtačko namreč).

Kupil sem še eno krtačko, bila je viščasta. Še prej sem rekel prodajalki, da sem sit socialističnih krtačk in naj mi da kako zahodno in z njim vred zahodne kocine. (Napis na tej je bil nedvomno angleški, kocine so pa izpadale kar v snopih, tako da se je zamašila naša kopalna kad. Toda zdaj nisem kupil nove (ne kadi ne krtačke), temveč sem začel misliti: Ali se ne bi dalo na primeru zobnih krtačk ugotoviti, katero gospodarstvo je najmočnejše? Vzhodno, zahodno ali naše. In z ponosnim srcem sem zaslužil, da bo to verjetno — vsaj po krtačkah sodeč — naše.

In kupil sem od vsake vrste po eno krtačko. Kupil sem tudi dve deki zlata od svakinje mojega strica (kar se je pa izkazalo za preurjeneno; dipl. stomatolog je rekel, da bom dobil kar protezo). Potem sem jih temeljito preizkušal. Točno sem ugotovil: Ob umivanju s prvo (rdečo) ti teče kri dva dni, tretji dan začenja izpadati kocine, peti dan in jih ni več.

Druga (zelena) je mehka. Ne kravaiš. Toda kocine začnejo izpadati že prvi dan in tretji dan si že brez kocin (pravzaprav ne ti, ampak krtačka).

Trečja, to je tista, ki ima tehniko »kar na veliko, po malem je prezamudno«, kar je, kdor še ne ve, tipično velekapitalistično geslo — je srečno brez kocin že prvi dan. Pri tem si prisiljen ugotoviti, da je najlon neužiten, čeprav take najlonške kocine obtiće med zohmi prav tako dobro kot teletina. Če tega nisi pripravljen ugotoviti, tvegaš, da se bo zamašila kopalna kad.

Tako sem uspešno — kljub bolečinam — dokazal, da so naše krtačke najboljše in prsi so se mi napele od ponosa.

Po kakem tednu (to je bilo tistega dne, ko so me seznanili z zadivo: proteza), sem planil v prodajalno zobnih krtačk. »Poslušajte,« sem zavpil (ves živčen), dajte mi vendor kakšno krtačko, ki ji ne bodo izpadale kocine!

»O, našim krtačkam nikoli ne izpada ščetina,« je rekla prodajalka.

»Katero bi izvolili, rdeča za 125, zeleno, uvozeno, za 175...?«

Basen s teoretičnim uvodom

V basnih se lahko brez škode pretirava. Vsaj načelno je tako, medtem ko se v naravi vedno najde človek, ki v bedni glisti brez glave prepozna samega sebe in nato brezglavo črviči avtorja. Ta pa po navadi ne misli nič prepovedanega — to nam zagotavlja ustava. Zanimivo pa je, da se primerki brezglavih glist prepoznavajo praviloma vsaj paroma. Sedaj pa basen:

Zivel je kralj, ki se mu je zdehalo. Tov, gospodu-kralju se je zelo zdehalo. Vladianje ga je pričelo utrujati in dolgočasiti. Njegova ustavna monarhija je na svoji poti v socialistem tekla kakor dobra ura in mnogo je bilo uspehov, ki si jih je tov, gospod-kralj Lev lahko zapisal v svoj dnevnik. Naj naštrem nekaj teh uspehov: mačke in psi so se preteplali med seboj samo še na skrivaj, volkovi so klali nedolžene ovčice samo še kar se da potihoma, itd.

In ker kralj ni imel ničesar več poteri, si je pričel graditi nov dvor. Nato še enega, drugega, končno pa je spoznal, da opazovanje rovk, kakor grebejo po zemlji, ni nič kaž zanimivo. Preusmeril se je. Strokovnih kvalifikacij ni imel, pa jih radi svojih okončinskih kvalitet niti ni potreboval. Kljub temu se mu je čez nekaj časa tehnologijo obiranja orehovih jedrc zasedla neprimerna svojemu znanju. Kljub seznamu dejavnosti v kraljevinu se tov, gospod-kralj Lev ni mogel odločiti za svojega konjička. Osebno je imel rajši odrasle kobile, z dobro prekrvanljivim mesom. Gleda na kvalifikacije in visok položaj pa je vendorle poskusil srečo v dveh različnih panogah — ginekologiji plazilcev in umetnosti pletenja pajčih mrež — vendor, ker je njegova tov, sovra torbico iz kaže kože že imela, pajki pa tudi za leve niso užitni, z vsem skupaj ni bilo prevelike škode.

Pravilni problem tov, gospoda-kralja Leva je bil rešen šele z ekonomijo; pričel se je namreč ukvarjati tudi z njo. S svojim znanjem (v glavnem samo, kako se zaleže govedo) je reguliral gojenje luterne. Reorganiziral je proizvodnjo kokošovih orehov.

Ker o teh stvareh ni ničesar vedel, je proizvodnja stagnirala. No, kljub vsemu se je vse končalo srečno — zajci so jedli travo, opice sladke koreninice.

Težava je samo v tem, da meni niti trava niti sladke koreninice ne teknejo.

ror

ZELO USPELA RAZSTAVA — V menzi Naselja razstavljajo trije študenti-fotoamaterji. Razstavljene fotografije so marsikomu zelo všeč. Nekaterim kar preveč, saj nekaj eksponatov že manjka. Pa ne samo to! Nekdo je potreboval zanjtejši zvezek in je vzel kar knjigo za vpis ocen in vtisov z razstave.

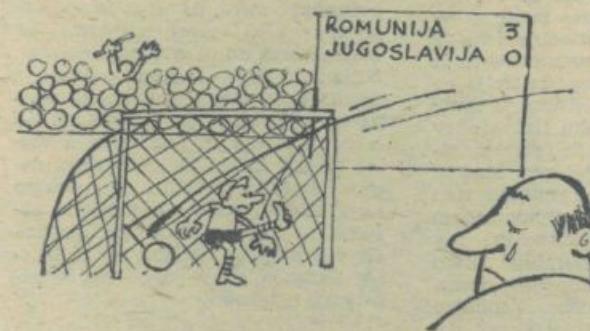
VPLIVNI PRIJATELJ — Na eni od fakultet je asistent ugotavljal navzočnost brucov s klicanjem imen. Ustavljal se je ob študentu, ki ima enak priimek kot dekan te fakultete in ga vprašal, če je morda dekan njegov sorodnik. Bruc je povedal, da je njegov bratranec, oglašil pa se je še njegov sosed v klopi in dejal: »In jaz sem njegov najboljši prijatelj!«

LAGODEJNO SITO — Vsi jugoslovanski filmi s temo iz naše sedanjosti se »odlikujejo« z nekaterimi cvetkami družbene kritike. Če upoštevamo precejšen časovni razmak dogodkov, na katere ta kritika leti, od zdaj, ko film gledamo, smo lahko veseli, da je še precej gledalcev, ki se jim dobro zdi, če jih tisti od zgoraj malo slišijo, pa čeprav samo na platnu.

IZGOVOR VEC — Naši nogometni se lahko zgovarjajo zaradi neuspeha v Tokiu tudi na to, da jih na olimpiadi aktivno ni podpirala jugoslovanska publika. To, da imamo močne ljudi, pa so dokazali tudi že rokoborci.

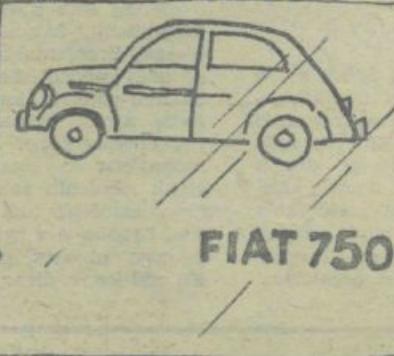
FESTIVAL JUGOSLOVANSKE POPEVKE

IMPORT

Da una lacrima sul viso
ho capito molte cose...

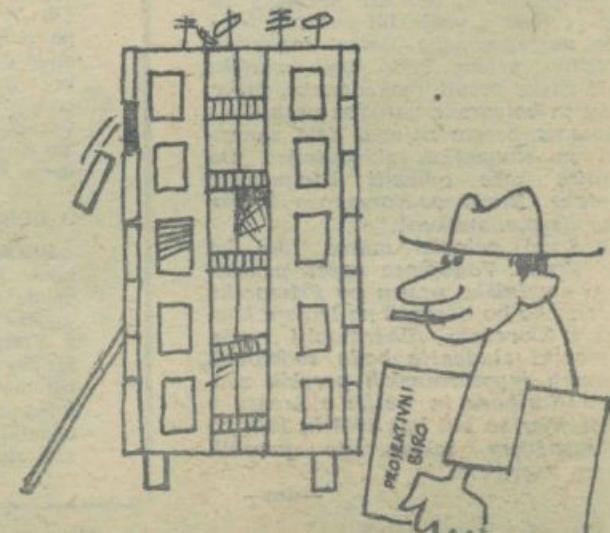
SLOVENIJA AVTC

Once I had a secret love...

You'll never know...

Non, rien de rien,
non, je ne regrette rien...